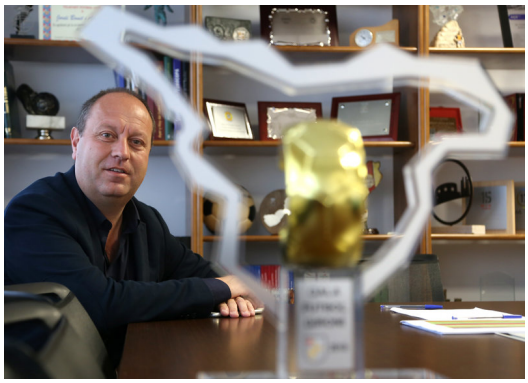
“Veig estabilitat i un futur llarg al Girona”

El delegat de la federació destaca “la relació estreta” amb el Girona, protagonista de la gala del futbol gironí d’aquest vespre
“Jugadors de casa com Granell i Pere Pons són ara referents”, diu Jordi Bonet

Jordi Bonet, darrere d’un dels trofeus que la federació entregarà avui al vespre Foto: QUIM PUIG.

A Machín se li ha de fer un monument. Tant de bo se’l renovi, però entenc la situació d’ell i també la del Girona

La supercopa? Proposarem una reunió amb els clubs.
Un Girona-Barça, tot indica que s’hauria de jugar a Montilivi

Subies haurà d’anar més a Madrid, però amb l’estabilitat
i l’estructura que hi ha ara a Catalunya, és més fàcil

La gala del futbol gironí viurà aquest vespre a Santa Coloma de Farners la seva primera edició, amb Àlex Granell i Pere Pons (Girona), Melanie Serrano (Barça), Adriana Rovirola (Santa Teresa), Domènec Torrent (Manchester City) i l’àrbitre assistent Xavier Aguilar Rodríguez com a premiats. L’impulsor de la gala és el delegat gironí de la federació catalana. Jordi Bonet Arimany (Arbúcies, 19/6/1971) agraeix la predisposició dels jugadors i els clubs de la demarcació i destaca “la relació fluida, cordial i estreta” amb el Girona.

Estan satisfets amb la resposta a la crida a assistir a la gala?

N’estem molt satisfets. Quan vam començar a parlar-ne, no sabíem com aniria i al principi teníem la sensació que anava tot lent. Però s’ha accelerat i estem molt contents i orgullosos de la resposta.

La idea és seva?

Quan el Girona va pujar i tothom parlava que el futbol està en alça, vam fer una reunió amb els companys per buscar la complicitat entre l’equip professional i el futbol amateur. Granell, per exemple, surt d’aquí, del futbol territorial. Buscàvem aquesta complicitat entre els jugadors professionals i els equips aficionats. Fa nou mesos en vam parlar fins i tot amb clubs, de la possibilitat de poder-nos trobar en una gala i valorar l’estat del futbol gironí. És el que farem. Agraïm la rebuda que ha tingut entre els clubs i també el suport dels patrocinadors.

La federació preveu exportar-la?

A Lleida es va fer fa dos anys una gala similar, però dedicada a exjugadors; van fer un reconeixement als que havien estat professionals. Nosaltres volem que la gala tingui continuïtat. No serà anual, però segurament serà bianual. I si funciona bé, també es pot fer en altres territoris, tot i que no n’hem parlat.

És possible que la federació catalana la unifiqui i centralitzi?

Nosaltres hem adoptat coses que ja s'han fet pel que fa al funcionament de la gala, i hi ha idees nostres, com ara el trofeu amb la silueta de la demarcació, que es pot extrapolar a altres zones. Però no se n'ha parlat.

Diu que la gala té vocació de futur. Amb marge de creixement i millora en algun aspecte concret? Retocaria alguna cosa?

Sobretot el timing. Hem pecat una mica de novells perquè havíem de preveure que molta gent s'apuntaria a última hora. Vam creure que un espai de 350 persones era més que suficient, i ja ens ha quedat petit. Serem 380 i hem hagut de dir prou, cosa que sap greu.

El Girona acapara el protagonisme. Gairebé inevitable?

És clar. Hem de saber que és l'equip més important de la demarcació, però també pot ser un estímul amb vista a futures gales, que jugadors que han fet bona temporades en altres categories puguin aconseguir premis. El Girona acapara els premis més importants, però tenim, per exemple, els premis a les millors jugadores i un entrenador gironí [Domènec Torrent] que, per la figura que té al davant, hi ha gent de fora que potser no sap que és d'aquí i que havia entrenat aquí. És un dels premis que em fan especial il·lusió.

Jugadors com Granell i Pere Pons han de ser un mirall per als joves federats de casa?

Crec que la seva irrupció a primera ens facilita dues coses importants. Primer, els prototips que tenien la mainada eren Messi o Cristiano, i ara l'Àlex, en Pere, l'Eloi i en Marc Muniesa són referents. Veure gent de casa a primera amb el Girona és un orgull. I segon, per la proximitat. Les facilitats que ens han posat són espectaculars. Sabem la dificultat, que pot ser lògica, d'accedir a jugadors de primera. Però que muntis una gala i s'hi aboquin com ho han fet, és per valorar-ho. És admirable, l'actitud d'aquests jugadors.

L'ha sorprès la temporada del Girona?

Sí, molt. Pensava que estaríem lluitant fins al final per salvar-nos. Ha estat una temporada extraordinària, i des del meu punt de vista ha passat el millor que podia passar. Acabar entre els deu primers classificats i disfrutar en aquesta recta final. I d'Europa, ja en parlarem un altre any.

L'afició s'ha enganxat des del primer dia.

Tots els gironins sabem que, a segona A, a la primera volta érem 3.000 i al final el camp s'omplia. A primera, després dels plats forts de la primera volta, pensava que hi hauria una baixada. I res d'això. Si no s'ha omplert al 100%, ha estat al 90%. Crec que és un canvi radical de l'aficionat i del gironí. Quan veus els nens pel carrer vestits del Girona, com esperen l'autobús de l'equip o mires les graderies durant el partit, veus que el futbol està canviant. I esperem que continuï així.

És partidari de la continuïtat de Machín?

Crec que a Machín se li ha de fer un monument. La feina que ha fet és impecable. Per mi, tant de bo se'l renovi. Però entenc la situació d'ell i també la del Girona. Ho entendria tot. Que anés a un equip superior, per l'ambició que tenim tots d'estar més amunt, i també la visió del Girona. Sigui com sigui, mereix el millor reconeixement possible.

Quina percepció té la federació de la voluntat de creixement del club?

Quan vaig entrar a la federació, fa set anys, teníem una comunicació molt minsa. Per desgràcia, no sabies ni a quina porta havies d'anar a trucar. Hem passat d'això a una relació molt bona i cordial. Amb en Delfí Geli i amb totes les àrees del club. Sempre que els demanem col·laboració, responen. Ja sigui una qüestió federativa o, per exemple, una xerrada del preparador físic, Jordi Balcells, als àrbitres. La relació amb el Girona és fluida i molt estreta.

Tot i que el lligam federatiu és mínim...

Com a tràmits del dia a dia, és mínim respecte al primer equip, sí, i superior amb la base. Però la relació és molt cordial, i tenen la cortesia de reservar a la federació catalana un lloc a la primera fila de la llotja. És senyal que confien en la federació. És una col·laboració mútua. Hem fet actes a Girona que no s'han fet en altres llocs, com ara el partit de la selecció.

Preveuen organitzar un altre partit de la selecció? Ara Montilivi té més capacitat.

La previsió sempre la tens. Tot depèn del rival. Si et ve un rival com l'Argentina, és impossible. Però d'un altre perfil, no és descartable. D'estadis d'una capacitat per a 12.000 o 15.000 espectadors n'hi ha pocs. I Girona sempre ens obre les portes. No descartem que hi hagi més esdeveniments.

Com veu el Girona a llarg termini?

El Girona va ser l'equip que encadenava més temporades a segona A. Jo veig el Girona amb aquesta continuïtat a primera. Hi veus una estabilitat econòmica, social i esportiva, i això fa que tot funcioni més bé. El Màlaga o Las Palmas, ja veus que socialment o institucionalment alguna cosa no funciona. Aquí, mentre aquest engranatge continuï, li veig un futur llarg.

Veurem el Girona-Barça en la supercopa?

Aviat hi haurà una reunió entre els clubs a la federació per parlar-ne. Per descomptat que seria molt bonic un Girona-Barça, sempre que es pugui fer. No parlo de la federació, sinó d'acordar dates i moltes coses. I fins i tot diria que hem de parlar amb l'Espanyol.

L'Espanyol també l'hi posa?

Jo l'inclouria en la reunió. La competició actual marca que la juguen els dos equips més ben classificats. Però crec que no hem de descartar l'Espanyol en la reunió. Potser l'any que ve és a l'inrevés i també ens interessa la visió del Girona. Què fem? Un 3x1? Jo no en soc partidari. Però s'ha de parlar de què fem. Si fem un Girona-Barça i el Barça no fa jugar els del primer equip, ens queixarem. S'ha de fer bé, i per això se n'ha de parlar. Proposarem una reunió entre els clubs.

Si es fa el Girona-Barça, pensen en algun escenari concret?

Crec que un Girona-Barça de supercopa, tots els inputs marquen que s'hauria de jugar a Montilivi. Se n'ha de parlar, però d'entrada semblaria el més lògic.

Amb un equip a primera, és el millor moment del futbol gironí?

L'any passat vaig dir que havia estat el millor any del futbol gironí. Ara millora el passat. El Girona s'ha consolidat

i ara mateix tenim tres equips a segona B, pendents del Llagostera. A tercera, per mala sort el Palamós ha baixat, però espero que acabi bé.

Evitar agressions i insults ha estat els últims anys una de les fixacions de la federació. Se'n surten?

Estem molt contents de les campanyes que la federació ha fet aquests anys. Des de la primera que demanava respecte i joc net, a l'última de zero insults. Hem comptat uns 200 incidents, però hem de tenir en compte que hi ha uns 25.000 partits cada temporada. Són molt pocs incidents. Antigament, la trucada del diumenge era que hi havia hagut una batalla campal en un lloc i una baralla en un altra. La mitjana era de 20 o 25 actes amb problemes. Aquest any, si n'hi ha una a la setmana és molt. Sí que hi va haver un incident greu un dia al camp del Pontenc, entre el públic, i un dia un àrbitre va aturar un partit. Per desgràcia, és inevitable. Però s'ha anat canviant, cada dia més. La campanya busca que la persona que insulti passi vergonya, i crec que ho estem aconseguint. Hi estem molt a sobre. Tenim un comitè d'ètica esportiva i hi ha una normativa segons la qual un jugador amb més de quatre partits de sanció s'ha de presentar al camp i saludar l'àrbitre en com a mínim la meitat.

Hi ha més dificultats amb els jugadors o amb els pares?

Sempre amb els pares. Un 80 o 90% dels familiars estan molt bé, però sempre hi ha els que no, i per desgràcia el problema del futbol comença a la grada. Uns infantils es poden enganxar, però l'àrbitre els agafa i es calmen. El problema és quan el pare crida i esvera els jugadors.

L'elecció de Rubiales els satisfà? Era el seu candidat?

Per descomptat que Andreu Subies era una persona propera a Rubiales. Quan vam entrar, ens vam trobar una federació antiquada. Informàticament, econòmicament... Amb tots els meus respectes, la federació espanyola estava amb un vici d'un bon president però amb una trajectòria de 30 anys. Convenien cares noves, frescor. Crec que serà un canvi bo per a la federació espanyola i la catalana.

Subies agafa pes a Madrid, com a vicepresident primer. Com afectarà la catalana?

De moment, no afecta de cap manera. L'Andreu compaginarà la feina de president de la catalana amb el càrrec a Madrid. Aquí tenim estabilitat i tranquil·litat en tots els àmbits. Per mi és imprescindible Andreu Subies, i necessitem que acabi de fer la seva feina. No sé si dos anys, quatre o vuit. Si d'aquí a un temps ha de fer un pas a Madrid, ja ho veurem.

És el segon de Rubiales. Això exigeix molt temps a Madrid...

Exigeix més trens de Barcelona a Madrid; anar-hi més sovint. Però amb l'estabilitat i estructura que hi ha a Catalunya, és més fàcil. Fa set anys sí que hauria estat un maldecap.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 25-05-2018 Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1399863-veig-estabilitat-i-un-futur-llarg-al-girona.html